

เรื่อง โมกหลวง

รายละเอียด

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Holarrhena antidysenterica* Wall.ex A. Dc.

ชื่อวงศ์ APOCYNACEAE

ชื่อสามัญ มูกมันน้อย มูกหลวง มูกมันหลวง โมกทุ่ง โมกเขา โมกหลวง โมกใหญ่ ยางพุด หนามเนื้อ

ลักษณะทั่วไป

ต้น เป็นพุ่มไม้ยืนต้นขนาดเล็ก ถึงขนาดกลาง ลำต้นสูงประมาณ 2 – 12 เมตร

ใบ เป็นใบเดี่ยว ลักษณะของใบเป็นใบรี หรือรูปไข่ ปลายใบแหลม หรือมน ใบมี ขนาดกว้างประมาณ 2-5 นิ้วยาวประมาณ 4-10 นิ้วมีพื้นผิวใบบางใต้ท้องใบมีขนเส้นประมาณ 10-20 คู่เห็นได้ชัด

ดอก ดอกออกเป็นช่อออกบริเวณปลายยอด ช่อหนึ่งยาวประมาณ 2-4 เซนติเมตร ลักษณะของดอกมีกลีบรองกลีบดอก โคนกลีบเชื่อมติดกันเป็นรูปท่อเล็ก ๆ ปลายกลีบแยกเป็น 5 กลีบ ในท่อหลอดที่หึ่งเกสรตัวผู้และตัวเมีย

ผล มีลักษณะเป็นฝักลักษณะฝักออกเป็นคู่ฝักตรง ปลายฝักแหลม ส่วนโคนแบน ฝักยาวประมาณ 6-12 นิ้ว

ฐานข้อมูลท้องถิ่น จังหวัดกำแพงเพชร-ตาก

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

กว้างประมาณ 6 – 7 มิลลิเมตร พื้นผิวเปลือกเรียบเกลี้ยง ผักแก่มีสีดำ แล้วแต่ถ้าออกจากกันเป็น 2 ซีก ภายในมีเมล็ดเรียงกันอยู่เป็นแถวหลายเมล็ดเป็นรูปขอบขนานยาวประมาณ 15 มิลลิเมตร

นิเวศวิทยา โมกหลวงเป็นพรรณไม้ที่พบขึ้นในป่าเบญจพรรณและป่าแล้งทั่วไป

ออกดอก ฤดูแล้ง

ประโยชน์ด้านสมุนไพร เปลือกลำต้นใช้ปรุงเป็นยาโรคนิ่ว ทำให้เจริญอาหาร ใบใช้เป็นยาระงับปวดตามกล้ามเนื้อ ดอกใช้เป็นยาถ่ายพยาธิ เมล็ดใช้เป็นยาแก้ไข้ แก้บิด ท้องเดิน ถ่ายพยาธิในลำไส้เล็ก แก้โรคผิวหนัง ขับลม เป็นยาฝาดสมานเป็นต้น

ภาพโดย : <https://www.thairath.co.th/media/mSQWIZdCq5b6ZLkvN19DtwmTU48rVuCK.jpg>

คำสำคัญ : สมุนไพร

ที่มา : กมลทิพย์ ประเทศ และคนอื่นๆ. (2543). การสำรวจพรรณไม้ในอุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

รวบรวมและจัดทำข้อมูล : กาญจนา จันทร์สิงห์

วันที่ : 2018-02-13

https://arit.kpru.ac.th/ap2/local/?nu=pages&page_id=111&code_db=610010&code_type=01